

Martinus

XIX. ÉVFOLYAM 5. SZÁM - 2026. MÁJUS - ÁRA: 350 Ft

A Szombathelyi Egyházmegye havilapja

www.martinus.hu

Mindannyiunk Édesanyja
Május a Szűzanya hónapja

Különleges hétköznapok
A Magvető Tanoda életéről

Vallásturizmus
Értékek mentén haladhatunk

AZ EMBER NEM ADHAT KEVESEBBET, MINT ÖNMAGÁT
DIAKÓNUSOKAT SZENTELTEK EGYHÁZMEGYÉNKBEN

Nekem kisebbnem kell, neki pedig növekednie

Diakónusszentelés a nagycsütörtöki olajszentelési szentmisén

Április 2-án, a nagycsütörtöki olajszentelési szentmisében Székely János megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke diakónussá szentelte Adorján Szabolcs Józsefet, Marton Balázst és Bences Martint, egyházmegyénk papnövendékeit. A megyéspüspök a papsággal és a hívekkel együtt imádkozott Európa és a világ békéjéért. Szentbeszédében Székely János kiemelte: Jézus a zsinagógában Izajás próféta írását olvassa fel, amely az Ő messiási küldetéséről szól.

Jézus Isten örömét, az Ő létteljességét hozza a világba. Az ember szívét csak Isten tudja egészen betölteni. A pap, a diakónus ennek a titoknak a szolgája és közvetítője.

Életüknek, meghívásuknak története azzal kezdődik, hogy először ők fogadják be az isteni létteljességet, az Isten szeretetét, amely betölti életüket, hogy utána ennek a közvetítői lehessenek. Igent mondanak rá egész életükkel. Annak az Istennek mondanak igent, aki nem valamit, hanem magát adta nekünk a kereszten, az Eucharisziában. Ezért a meghívott ember úgy érzi, hogy nem adhat kevesebbet, mint önmagát. Mondjátok ki örömmel, hálával, életre szólóan ezt a hatalmas igent. Úgy ahogy Ábrahám, az apostolok, Mária vagy Szent Pál.

Ki nem alvó tűz...

Gondolatok Pümkösd ünnepére

A pusztában járó Mózes különös jelenségre lett figyelmes: egy csipkebokor égett, mégsem hamvadt el. A tűz lángolt, világított, de nem pusztított. Ebben a titokzatos fényben szólította meg őt az Örökkévaló. A történet azóta is az egyik legmélyebb képe annak, hogyan van jelen az isteni valóság a világban: tűzként, amely nem éget el, hanem világosságot ad, és a megtérés, a feltámadás útjára hív.

Ez a tűz nem aludt ki a pusztai találkozás után. Végigkísérte Izrael történetét, próféták szavaiban, a remény lángjában, amelyet sem száműzetés, sem vereség nem tudott kioltani. Aztán egy napon – húsvét után ötven nappal – újra fellobbant, immár nem egy bokor ágai között, hanem az emberek szívében. Pümkösdkor a tanítványok fölött lángnyelvek jelentek meg. A félelem bezárt ajtajai kitarultak, a bizonytalanság helyét bizonyosság vette át. A tűz, amely egykor Mózeszt megszólította, most közösséget gyújtott lángra.

Azóta ez a tűz nemcsak emlék vagy jelképes történet. A keresztény hit szerint ugyanaz a Lélek ma is jelen van. Nem látványos lángok formájában, hanem csendesebben: lelkiismeretként, bátorításként, vigasztalásként, az igazság felismerésének világosságaként. Minden megkeresztelt ember szívében ott él a parázs. Nem mindig lobog látványosan, néha szinte észrevétlenül izzik a mindennapok hamuja alatt.

Pedig ez a parázs nem alszik ki. Csak gyakran betakarja a megszokás, a fáradtság, a félelem vagy a közöny. Olvasóink döntő többsége megbérmált. Pümkösd emlékeztet arra, hogy megbérmáltak vagyunk, a tűz tehát nem kívülről hiányzik az életünkben – sokkal inkább bennünk vár arra, hogy újra fellobbanjon. Néha elég egy őszinte ima, egy bátor döntés, egy irgalmas cselekedet, és a hamu alól újra felcsap a láng.

A pümkösi történet ezért nem csupán egy kétezer éves esemény felidézése. Inkább meghívás... Arra hív, hogy merjünk közelebb lépni a „csipkebokorhoz”, mint egykor Mózes: figyelni a megszólító hangra, és levenni a megszokás saruját. Mert ahol az Isten tüze fellobban, ott a föld szentté válik, és az ember küldetést kap.

Ma is lángol ez a tűz. Világít lelki útjaink keresztesztésében, amikor dönteni kell jó és rossz között. Melegít a közösségekben, amikor egymás terhét hordozzuk. És irányt mutat akkor is, amikor a világ sötétebbnek tűnik a kellenél.

A kérdés talán csak annyi: merünk-e lehajolni, és lefűjni a hamut a parázsról. Mert ha igen, újra fény gyúl – bennünk, közöttünk, és talán egy kicsit ebben a széthúzástól szenvedő világunkban is.

Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök

Körmend-Horvátnádajla, Szentlélek-templom

Különleges hétköznapok

A szombathelyi Magvető Tanoda különleges „családjának” élete

Az esélynövelő szolgáltatást nyújtó szombathelyi Magvető Tanodában, 2024-es megalapítása óta egy csodálatosan szép, pozitív irányú fejlődési folyamat részesei a hátrányos helyzetű, szerény körülmények között élő családok tanodás gyermekei, az őket nevelő szakemberek, és a velük foglalkozó önkéntesek. A mindennapokról, a lehetőségekről, élményekről, szeretetről kérdeztük László Juditot, a tanoda munkatársát.

Kik élnek a tanodás családban?

A tanodás család mindennapjait, amelyek egyszerre kihívásokkal teliek és keresztény értékek mentén szerveződnek, jelenleg 24, első és tizedik osztály közötti korú gyermek, 6 nevelő (tanár és gyógypedagógus), valamint segítők és rendszeresen, vagy alkalmanként bekapcsolódó önkéntes szakemberek formálják. A tanoda a Karitászi intézményeinek sorában a családsegítés első állomásának is mondható, hiszen a tanulási nehézségekkel küzdő gyerekek az elmúlt két év folyamán megkaptak minden segítséget ahhoz, hogy ne csak iskolai előmenetelükben, hanem szociális képességeikben, magatartásukban és társas kapcsolataikban is fejlődjenek.

Milyen háttérből érkeznek a gyerekek?

A közel azonos sorsot megtapasztaló tanodás gyermekek más-más talentummal kell gazdálkodjanak. A tanoda indulását követő első hónapokban inkább arra helyeződött a hangsúly, hogy a különbözőségeket kiaknázzuk és a hasonlóságokra irányítva a figyelmet egy szerethető közösséget, már-már családot építsünk fel. A Szombathelyi Egyházmegyei Karitászi munkatársainak áldásos és kitartó munkájának, a rendelkezésre bocsátott technikai feltételeknek, eszközöknek és a támogatás felajánlásainak köszönhetően mostanra már létrejött egy olyan közösség, ahol az együttérzőbb fogalmazás és a testvéries lelkület megnyilvánulásai jelentik a gyerekek kommunikációjának alapját, és a társadalmi normáktól eltérő viselkedési elemek egyre ritkábban jelentkeznek.

Egészséges mértékű kötődés is kialakult közöttük, és a szeretetben és az egymás elfogadásában, megismerésében való képesség is sokkal intenzívebben megfigyelhető egyes helyzetekben, ami a korábbiakhoz képest hatalmas előrelépés.

Milyenek a tanodás hétköznapok?

A megszokott napirend igen színes: a házi feladat megírása, dolgozatra való felkészülés, tanulás és a hálaadó imádság után közösen szoktuk elfogyasztani az uzsonnát. A beszélgetések, élménybeszámolók, a fejlesztő játékok, a kreatív és kézműves foglalkozások során a gyerekek megtapasztalják a közösség élményét, a rendszerességet, az állandóságban rejlő biztonságérzetet és ezáltal a hovatartozás erejét is. Így egy példamutató, igazi értékeken nyugvó, családi modellt teremtünk meg közösen.

Milyen tanodán kívüli programok állnak rendelkezésre?

A pozitív változásokhoz a tanodán kívüli elfoglaltságok is nagymértékben hozzájárulnak: a közös kirándulások, zarándoklatok, a nyári táborozások alkalmával egymásra való odafigyelés és együtt töltött idő. A lelki és szellemi fejlődésükre nagy mértékben hatnak a szülőkkel együtt megélt rendezvények, a közös szereplések, fellépések (tanévnnyitó, záró, farsang, karácsony), és természetesen Dr. Székely János püspök atya személye és jelenléte, az általa celebrált szentmisék öröme is.

A tavalyi év során első alkalommal rendeztük meg a tanodás gyermeknapot, ahol szintén varázslatos pillanatokot élhettünk át: a gyerekek megtapasztalhatták azt, hogy minden értük van, persze a számukra biztonságot adó, előzetesen együtt felállított szabályok keretein belül. Külön öröm számunkra, hogy immár a Pedagógiai Szakszolgálat munkatársai is bekapcsolódnak életünkbe a pályaeorientációs foglalkozások keretein belül.

Mik a gyerekek és a kollégák legfontosabb megéltései?

Következzen néhány vallomás:

„A rendezvényeken és a foglalkozásokon látni a gyerekek örömtől sugárzó arcát, szerepléseknél a „megcsináltuk!” büszke mosolyát, a szülők és közönség meghatódottságtól fényes tekintetét (betlehemes, Boldog Ceferino életét bemutató előadás), és játékok során az önfeledt kacagást. Ilyenkor tudjuk, hogy van értelme. Igazán megható és többet mond minden szónál: ez gyógyít és reményt ad.”

„Jó tanodásnak lenni, - mondják a gyerekek. „Sokat játszunk, nevetünk, finomakat eszünk! Sok szép élményben van részünk. Igaz, a tanulás, a leckeírás nem mindenkinek a kedvenc időtöltése. Sok ajándékot is kapunk: pl. a karácsonyra nekem ajándékozott, nevemre szóló bögrét otthon használom. Nagyon jó érzés egy ilyen közösséghez tartozni!”

„Mi, felnőttek is észrevesszük magunkon, hogy mennyivel erősebbek, türelmesebbek, elfogadóbbak és együttérzőbbek lettünk!”

„Többször előfordul, hogy egymásra is rászólnak a gyerekek, ha a kulturált magatartásforma elmarad pl. a légy szíves, köszönöm. Ez örömmel tölt el bennünket.”

Hogyan erősítik egymást a segítő munkatársak, nevelők?

A kollégák között folyamatos a párbeszéd, a határok megtartásában is nagy az összetartás a következetesség jegyében, és rendszeresen tartunk tapasztalatcserét, csoportos megbeszélést, de a szupervízió lehetősége is adott számunkra.

Egy-egy kihívással teli délután után sokszor feltesszük magunknak a kérdést, hogy mi lesz ezekből a gyerekekből?

A megnyugtató válasz erre talán az, hogy egyszerűen csak szeretettel jelen kell lennünk az életükben, jó példát mutatva kísérni őket, s a Jóisten kegyelmére bízni sorsuk alakulását, aki mindig megmutatja a helyes utat.

A tanodát lelki vezetőnk, Dr. Székely János megyéspüspök áldotta meg és mindannyian azon munkálkodunk, hogy az ő bölcs szavait követve fenntartóink, a Szombathelyi Egyházmegyei Karitászi hathatós közreműködésével, az állami támogatást kiegészítve, lelkes támogatók bevonásával, folytassuk a Magvető-szolgálatot; a Gondviselés kegyelmével a rájuk bízott fiatalokból életrevaló, álmaik kiteljesedését igazán megélt felnőttek lehessenek.

Fotók: Magvető Tanoda, Szombathelyi Egyházmegye
Forrás: Adásidő 2026. január

Ki nekünk Szűz Mária?

Gondolatok mindannyiunk édesanyjáról

Május hónapban a tavasz már virágait bontja, tisztább, üdőbb a levegő, világosak és ezzel együtt hosszúak a nappalok. Húsvét öröme a teremtett világot is átjárja ebben a hónapban. A templomainkban ekkor csendül fel a loretói litánia. Ilyenkor a tavasz virágaival külön is díszítjük a Mária-oltárokat. Még sokfelé él ez a kedves hagyomány, hogy kedveskedjünk a Szűz Anyának. Köszöntjük az Égi Édesanyát, akit a szentek közül a legjobban tisztelünk, aki engedelmes hitével ma is Istenre irányítja figyelmünket. Május a Szűz Anya hónapja, benne az életet, az anyaságot, a hit örömeit is ünnepljük.

A loretói litánia a mai formájában a XVI. században tűnik fel először, de már a XII. századból is ismerünk hasonló imádságot. Az általunk is ismert loretói litánia Loreto városának bazilikájában lévő Szent Házból származik. 1575-től, mások szerint már 1400-tól minden szombaton elénekelték a Boldogságos Szent Szüzet köszöntve. Amikor Canisius Szent Péter 1558-ban Loreto-ban járt és meghallotta ennek éneklését, átvette imakönyvébe, és terjesztette. Loreto Olaszország középső részén elhelyezkedő kisváros. VIII. Orbán pápa 1691-ben kiadott dekrétumában megtiltotta a különböző templomokban készült Mária-litániákat, és egyetemes használatra a loretói litániát rendelte el. XIII. Leó pápa ezt 1886-ban megújította, sőt szorgalmazta az ájtatosság terjesztését. A pápák mindig hangsúlyozták a litánia közös és egyéni imádkozásának jelentőségét, így XII. Piusz, VI. Pál, II. János Pál pápák szintén. Az Istentiszteleti és Szentségi Kongregáció Népi ájtatosságokról szóló dokumentuma jelentős ájtatosságnak tünteti fel a Szűzanya köszöntésének ezt a tiszteletre méltó módját.

VI. Pál pápa 1965-ben kiadott Mense Maio (Május hónapja kezdetű) enciklikájában is írta: „Mindig Mária az az út, amely Krisztushoz vezet. A vele való találkozás szükségszerűen válik Krisztussal való találkozássá. [...] Május elején, amelyet a keresztény hívek régóta Isten Anyjának szentelnek, szívünk örömmel telik meg a hit és a szeretet megindító látványának gondolatától, amely hamarosan a mennyei királynő tiszteletére az egész világon megmutatkozik.” Egyházunk Katekizmusa is gazdagon tanít a helyes Mária tiszteletéről: „Az Egyház Mária-tisztelete a keresztény kultusz természetéhez tartozik. (...) Már a legősibb koroktól fogva Istenszülő néven tisztelik, és a hívők minden veszedelmükben és ínségükben az ő oltalma alá futnak könyörgésükkel. Ez a tisztelet teljesen egyedülálló ugyan, mégis lényege szerint más, mint az imádás, mellyel a megtestesült Igét, valamint az Atyát és a Szentlelket imádjuk, s melyre a Mária-tisztelet nagyon is ráhangol” (971) Világossá válik, hogy a Mária tisztelet kísérté egyháztörténelmünket. A májusi ájtatosságok sokak szívébe hozták békeséget, Istenhez megtérést, sokan még papi, szerzetesi hivatásukat is egy ilyen ájtatosság során érezték meg. Mária iránti tiszteletünk közelebb visz az Istenhez. Megerősít a jóban, megtölt reménnyel, hiszen Mária a remény asszonya, akiről Szent János a keresztre feszítés leghitelesebb tanúja is ezt írja: „Jézus keresztre alatt ott állt anyja” (Jn 19,25) Aki nem mozdult el Szent Fia mellől a legnagyobb bajban sem, mellettünk is ott áll életünk kereszthordozása, próbái, kudarcai során. Ebben a hónapban azzal a bizalommal kérjük, hogy Mária imádkozzon értünk, ahogyan ő készségesen fogadta szívébe mindig Isten üzenetét.

Edgar Allan Poe is gyönyörű verset írt Máriához, Katolikus Himnusz címmel Radó György fordításában így hangzik:

**Hajnalban, nappal, éjszaka
Himnuszod zengtem, Mária!
Jó vagy rossz, vígság, gyötrelem –
Ó, Szűzanya, maradj velem!
Ha óráim boldogan repült
S az ég felhőtlen volt, derült –
A lanyhaságtól lelkemet
Te óvtad, s lett Fiadé s Tied.
Most, hogy ádáz sorsvihar
Múltat és Mát eltakar,
Tárj reményt jövőm elé,
Hogy legyen Tied s Fiadé!**

Pete Polgár Máté, rédcisi plébános

MICHAEL HESEMANN: FATIMA TITKAI

A fatimai jelenések 110. évfordulójához közeledve, újra megjelent Michael Hesemann: Fatima titkai című könyve. „Téved, aki azt hiszi, hogy Fatima profetikus küldetése véget ért” (XVI. Benedek pápa, 2010. május 13.) A Vatikán 2000 júniusában hozta nyilvánosságra a „harmadik fatimai titkot”. A három pástorgyermek látomásában egy idősödő pápa jelent meg, aki „a fájdalomtól és a gondok súlya alatt görnyedve”, „egy félig lerombolt, nagy városban ment keresztül”, és akit végül meggyilkoltak. A nyilvánosságra hozatal után mindenki úgy hitte, hogy a titok csak a múltra vonatkozik. A jelenlegi történelmi helyzetben, közeledve a jelenések 110. évfordulójához újabb értelmezést nyerhet Fatima profetikus küldetése. Korunk keresztényellenes erői nemcsak általában az emberi civilizációnak üzentek hadat, hanem kifejezetten Európának és „Rómának”. A veszély egyre közelebbi. A Szűzanya 110 évvel ezelőtti intése ma is figyelmet érdemel. Michael Hesemann német történész és újságíró nemzetközileg ismert, széleskörű munkásságának egyik legidősebb könyvét tarthatja kezében az olvasó.”

A kiadvány megvásárolható a Martinus Könyvesboltban, illetve megrendelhető a webáruházban: www.martinuskiado.hu

Boldog Batthyány-Strattmann László Vallásturisztikai Útvonal elindítása Körnenden

A Magyar Batthyány Alapítvány útjára indította a Boldog Batthyány-Strattmann László Vallásturisztikai Útvonalat 2026. április 10-én, pénteken, Körnenden, amelyről sajtótájékoztatót tartottak a Batthyány Kastélyban működő Batthyány Örökség Központban. Az útvonal 5 országon ível át, 14 várost érintve, a Batthyány-család épített és szellemi örökségét felfűzve. A kezdeményezés célja, hogy a Batthyány-család gazdag vallási, kulturális és történelmi örökségét új formában tegye hozzáférhetővé. Első ütemben három helyszínt: Egyedet, Körnendet és Szepetneket kapcsolják össze egy tematikus útvonal keretében. Az újonnan elindult útvonal nemcsak emlékhelyeket fűz fel, hanem a Batthyány-család évszázados közösségi, egyházi és társadalmi szerepvállalását is bemutatja.

Az útvonalról bővebb beszámolót olvashatnak a QR-kód alatti linken.

Növekedhet a zarándokok száma a régióban

Tapasztalatok a vallási célú turizmusról egyházmegyénkben

A turisztikai ágazaton belül napjainkban egyre nagyobb szerepe kap a zarándok vagy vallási célú turizmus is. A plébániák, kisebb közösségek mellett mára már szervezett keretek között, utazási irodák is kínálnak zarándokutakat, régiókba is. Szombathelyen, a Fény a határon kiállítást megelőzően rendeztek kerekasztal-beszélgetést a témáról és a régió lehetőségeiről. Szent Márton és Mindszenty József mellett Brenner János miatt is egyre többen érkeznek Szombathelyre, vagy életének és a vértanúságának másik helyszínére Szentgotthárdra és Zsidára. Milyen lehetőségeket rejt a zarándokturizmus a régióknak, mitől fenntartható egy területen a vallási célú turizmus, erről beszélgettünk Sárossy Bencével, a Muraba Európai Területi Társulás igazgatójával.

A Fény a határon kiállítás szombathelyi megnyitóján a zarándokturizmus lehetőségeiről is szó esett. Magyarországon és régiókban ez mennyire meghatározó része a turizmusnak?

A zarándokturizmus jelentősége világszerte növekszik, és várható, hogy Magyarországon is fejlődni fog ez az ágazat. A hazai statisztikákban nem jelenik meg önálló kategóriaként a vallási célú turizmus, de az utóbbi években létrehozott útvonalak, a zarándokturisztika köré épülő kezdeményezések, például a Zarándok Akadémia, vagy a Budapesten nemrég nyílt Zarándokközpont azt mutatják, hogy van perspektíva az itthoni zarándokturizmusban. Vas vármegye területén több nemzetközi és helyi jelentőségű út is áthalad, ezért megvan a lehetőség arra, hogy a régióban növekedjen a zarándokok száma. Ehhez azonban nyilván fejlesztések kellene, szakemberek és reklám.

Szentgotthárd és térsége mit kínálnak az ideérkező zarándokoknak? Miért lehet ez a zarándokoknak jó célpont?

Szentgotthárd és környéke Magyarország egyik legszebb és legérdekesebb része. A zarándoklatok szempontjából rendkívül nagy jelentősége van a helyben levő erős Brenner-kultusznak, amely egyre ismertebb országszerte, elsősorban a boldoggá avatás, illetve természetesen a nemrég bemutatott filmsorozat révén, amely sokakhoz elért. A rábakethelyi Brenner-zarándokút, a környék szellemisége lehetővé teszi, hogy az ide látogatók mély lelki tartalmakkal gazdagodjanak, és nyilván nagyon fontos vonzerőt fog jelenteni a Zsidán épülő kápolna is. A város és környéke ráadásul gyönyörű természeti környezetben fekszik, amely ideális azon zarándokok számára, akik szeretnék elvonulni a világ zajától.

Az Őrség és a Rába-vidék számos olyan látnivalót kínál, amely vonzó lehet azoknak is, akik érdeklődnek ugyan a vallási tartalmak iránt, de szívesen vesznek igénybe klasztrikus turisztikai programokat is: ellátogatnak a szentgotthárdi fürdőbe, piacoznak egyet Őriszentpéteren stb. A régió egyedi arculattal rendelkezik, az Őrség a távolabbról érkező hazai turisták számára is jól csengő célpont.

A szombathelyi beszélgetésen a zarándokutakról is szó esett. Önök is kialakítottak egyet egy határon átnyúló magyar-szlovén projekt keretében. Mit lehet erről tudni?

A Fény a határon elnevezésű zarándokutakat a Szlovénia-Magyarország Határon Átnyúló Együttműködési Program keretén belül alakítottuk ki két partnerrel, a Vas Vármegyei Önkormányzati Hivatallal és Lendva Községgel közösen. A Messages névre keresztelt projekt célja az, hogy összekössük Boldog Brenner János és Halász Dániel vértanú papok emlékhelyeit. A két vértanú időben és térben is viszonylag közel adta életét hitéért, ezért gondoltuk fontosnak azt, hogy az alakjuk köré épült tiszteletet valamilyen módon összekössük. Úgy gondolom, az ő példájuk nagyon tiszteletreméltó, és az időbeli közelség miatt – mindketten a 20. század derekán szenvedtek vértanúhalált – viszonylag könnyen átélhető, hiszen a történelmi körülmények jól ismertek a legtöbb érdeklődő számára. Bizom abban, hogy sokan felfedezik maguknak, és népszerű lesz a zarándokok körében.

A Szentgotthárdtól Lendváig vezető út a rábakethelyi Brenner-zarándokutakat köti össze a Cserencsóc (Črenšovci) és Lendva közötti Halász-zarándokúttal. A 89 kilométer hosszú út Farkasfán, Szalafón keresztül vezet át Szlovéniába, ahonnan Őrihodos és Domonkosfa érintésével tér vissza Magyarországra. Itt Magyarországra és Veleméren keresztül éri el ismét a határt, ahol Dobronakon, Bántornyán, Nagypalinán át visz Cserencsócra, majd Hotiza és Kót érintésével Lendván ér véget.

Az út tehát háromszor is átlépi a szlovén-magyar határt, és egyrészt olyan történelmi nevezetességeket is érint, mint a domonkosfai és veleméri, valamint bántornyai templomok, másrészt gyönyörű vidékeken visz végig.

A tapasztalatok szerint inkább egynapos zarándoklatra érkeznek az emberek vagy megmaradt a többnapos zarándoklatok hagyománya?

Ami a Fény a határon zarándokutakat illeti, ez elsősorban gyalogos vagy kerékpáros zarándokok számára lehet érdekes. Az emlékhelyek nem egy pontban helyezkednek el, mint például Medjugorjében, hanem egymástól távolabb.

Azt hiszem, az út lényege nem is az emlékhelyek fizikai meglátogatásában rejlik, hanem a két vértanú életének át-elmélkedésében, amelyre pár napos gyaloglás kifejezetten alkalmas. Gyalog négy nap alatt járható végig az útvonal, közben egy tapasztalt vezető segíthet abban, hogy a vértanúk életén keresztül a zarándokok átgondolják a saját életükre vonatkozó kérdéseket, mint például a hivatás, a bátorság témáit.

Mitől, hogyan fenntartható a zarándokturizmus?

Ez nehéz kérdés, hiszen a fenntarthatóságot több szempontból is lehet vizsgálni, és ezek a szempontok – azt hiszem – bizonyos értelemben kioltják egymást. Ami a környezeti fenntarthatóságot illeti, itt nyilván fontos, hogy a gyalogos zarándoklatok során ne történjen a természetben károkozás, ami elkerülhetetlen, ha nagy tömegek kelnek útra. Gazdasági téren viszont fontos a fenntarthatósághoz, hogy legyen elegendő számú zarándok, ami el tudja tartani az útvonalra épülő szolgáltatókat. Aztán egyfelől fontos, hogy legyen elég szállás és étterem a zarándokoknak, de ha túl sok ilyen-olyan szolgáltató jelenik meg a zarándokútvonal mentén, az elveszi a zarándoklat spirituális jellegét, és egyfajta kommerszi kategóriába tolja át, így a zarándokútvonal lelkileg nem lesz „fenntartható”. Akkor működik jól a zarándokturizmus, ha a sok szempont között kialakul az egyensúly.

A kerekasztal-beszélgetésen elhangzott: a közösségekre lehet építeni a zarándokturizmus kapcsán is, csak éppen ezekből van kevés. Ezt Önök is érzékelik?

A Fény a határon egy új kezdeményezés, nincs mögötte egyelőre közösség. Bizom benne, hogy lesz akkora vonzereje, hogy idővel kialakul egy csoport azokból, akik megszeretik, magukénak érzik az utat, és rendszeresen végig is járók. Azért vagyok bizakodó, mert azt látom, hogy aki kapcsolatba kerül a két vértanú történetével, az nem marad közömbös. El tudom képzelni tehát, hogy évről-évre növekedni fog azoknak a száma, akiket lelkesít a fiatal papok példája, és akiknek segít az ő üzenetük abban, hogy megerősödjenek a hitükben.

Ön szerint hogyan lehet felkelteni az érdeklődést a térség zarándokcélpontjai iránt?

Azt gondolom, a zarándokcélpontok kiválasztásánál nagyrészt ugyanazok a szempontok, mint az egyéb úticélokénál, vagy szélesebb értelemben vett termékeknél. Amelyik kegyhelyről, zarándokútvonalról jókat hallanak az emberek, ahova sokan mennek, oda kíváncsiak ők is. Persze ez egy róka-fogta-csuka helyzet: ahhoz, hogy egy kegyhelynek elterjedjen a jó híre, sok látogató sok jó élménye szükséges, ugyanakkor ahhoz, hogy valahova sokan látogassanak el, fontos, hogy jókat halljanak felőle az emberek. Jól kialakított stratégiával, tudatos fejlesztésekkel nyilván lehet katalizálni ezt a folyamatot. Ebbe pénzt, energiát és szaktudást kell tenni.

Halász Dániel és Brenner János neve mennyire ismerős országosan, mennyire hívószó?

Brenner Jánost széles körben ismerik Magyarországon, legalábbis a Katolikus Egyházon belül mindenképpen. Halász Dánielt viszont senki. Szlovéniában pont fordított a helyzet, ott Brenner Jánost nem ismerik, Halász Dániel azonban benne van a köztudatban. Azért is fontos a hitéért meghalt két vértanú emlékhelyeinek összekötése, hogy az ő példájuk át tudja lépni az országhatárt.

Átélni a közösség örömét

A Szent Vid Katolikus Ifjúsági Központ I. ütemének bemutatása

A velemi egykori Avar Szálló egyik épületének bontását követően a Szombathelyi Egyházmegye 64 gyerek és 4 felnőtt fogadására alkalmas diákszállót épített. A tanulóknak 16 darab 4 ágyas szoba, a felnőtteknek 2 darab 2 ágyas szoba áll majd rendelkezésükre. Az épületet március 30-án mutatták be.

Köszöntőjében Székely János megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke kiemelte: a keresztény közösség számára a templomok mellett fontosak azok a helyek is, ahol fiatalok, családok a legfontosabb értékekkel találkozhatnak és ilyen lesz a Szent Vid Ház. 250-300 fős táborhelyet álmodott meg az egyházmegye: fiataloknak, családoknak, pedagógus-továbbképzésnek ad majd helyet egész évben. Székely János utalt rá: sok esetben maradandóbb élményekben lehet része a gyerekeknek egy nyári táborozás alkalmával, mint a tanórák alatt. A Szent Vid Házban az élet kincseivel találkozhatnak a diákok. Kőszeghegyalján található a tábor, nem messze ettől pedig a Szent Vid-kápolna. Ennek helyén már az Kr. u. 500-as években keresztény templom állt. Vagyis ez a hely őrzi a keresztény értékeinknek fontosságát, mélységét, az életadó voltát – mondta Székely János. Azok a fiatalok, akik ide eljönnek, a virtuális világ helyett a valósággal fognak találkozni, az ámulatba ejtő természettel és ezen keresztül a Teremtőt is megsejtik. Átélik a közösség örömét, hallanak az evangéliumról, átélik az imádság, a közös éneklés, azaz ősi hagyományaink értékét. Ez a tábor olyan hely lesz, ahol fiatalok százai találkozhatnak az élet titkaival: van-e értelme az életnek, miért élek, van-e az életnek oka, célja? Ha ezekre megkapják a választ, akkor ez életük későbbi, nehezebb időszakában támaszt nyújthat nekik, erőt adhat számukra és túllendítheti őket a nehézségeken. Ebben a táborban a kereszténységből merítenek, amely az emberi életet teljessé tudja tenni – mondta Székely János.

A diákszálló a tereplejtés következtében az alsó szinten kapcsolódik az udvarhoz, itt a zsibongó, mosdók és tároló kapott helyet, az épület földszintjén - mely a lépcsőpihenőn keresztül kapcsolódik a Petőfi utcához - szobák, melegítő-konyha és étkező helyezkedik el, az emeleti szinten pedig galériás szobák találhatók. Az épületet a kétszintes közösségi, zsibongó tér köré szervezték a tervezők, amihez tartószerkezet által lehatárolt kisebb térrészek csatlakoznak, elvonulásra helyet adva, de mégis az intenzív vizuális kapcsolatokkal közösséghez tartozás érzését biztosítva. A tereplejtésből adódóan több szinten is közvetlenül kapcsolódik az épület a kerthez.

AZ 1% EREJE!

LÉGY RÉSZE TE IS A VÁLTOZÁSNAK!

Karitást Támogató Alapítvány | Adószám: 19666275-1-43

www.karitaszalapitvany.hu

MÁJUS 22. PÉNTEK 19.00 ÓRA
BŐSZE ÁDÁM TÜNDERTÁNC CÍMŰ ELŐADÓI EST JE

Bősze Ádám magyar zenetörténész, 2008 óta a Bartók Rádió műsorvezetője, 2010 óta a Magyar Antikváriusok Egyesületének elnöke, több kulturális rendezvény és zenei közvetítés moderátora.

Jegyek a Püspöki Palotában kialakított Látogatóközpontban vásárolhatók, keddtől szombatig, 9.00 és 17.00 óra között. Jegyár: 6.000 Ft

Kedves Olvasóink!

Újságunk megújításán dolgozunk. Szeretnénk jobban megismerni olvasóink igényeit.
Kérjük, segítse munkánkat a kérdőív kitöltésével!

1. Melyik korosztályba tartozik?

- 30 év alatt
 30–40 év
 40–50 év
 50–60 év
 60 év fölött

2. Milyen gyakran olvassa az újságot?

- minden számot elolvasok
 gyakran olvasom
 néha olvasom
 ritkán olvasom

3. Hogyan jut hozzá az újsághoz?

- előfizető vagyok
 a templomban veszem el
 kölcsönkapom

4. Milyen témákról olvassa szívesen?

(többet is megjelölhet.)

- szentírási szakaszok magyarázata
 liturgia magyarázata
 egyházi jogi kérdések
 egyháztörténet
 plébániák mindennapjai
 tanúságtételek, megtéréstörténetek
 család és keresztény nevelés
 fiatalokat érintő kérdések
 aktuális társadalmi kérdések keresztény szemmel
 interjúk papokkal és hívőkkel
 imádságok, lelkeségi írások
 könyv- és filmajánló
 versek, szépíráások
 gyermekszövegek mesékkel, verssel

5. Milyen típusú írásokat szeret leginkább?

- rövid hírek
 hosszabb beszámolók
 interjúk
 tanúságtételek
 tanító jellegű írások (hitmagyarázat)

6. Milyen hosszúságú cikkeket szeret inkább olvasni?

- rövid (1 oldal)
 közepes (2–3 oldal)
 hosszabb írásokat is szívesen olvasok

7. Fontosnak tartaná-e, hogy több helyi (plébániai) történet jelenjen meg?

- igen
 nem
 nem tudom

8. Szívesen olvasna-e fiatalok által írt cikkeket?

- igen
 nem
 mindegy

9. Mi az, amit a legjobban szeret az újságban?

(szabad válasz)

10. Min változtatna leginkább az újságban?

(szabad válasz)

11. Küldene beszámolókat?

- igen
 nem

Online kitöltés

A kérdőívet megtalálják egyházmegyénk honlapján is.
Kitöltve kérjük a sajt@martinus.hu címre küldjék vissza.

Beküldési lehetőségek

Az újságból kivágva és kitöltve a következő postacímre
küldjék a válaszokat.

Postacím: Szombathelyi Egyházmegye Sajtóiroda,
9701 Szombathely, Pf. 41.

A borítékra írják rá: Martinus kérdőív

Válaszukat 2026. május 31-ig várjuk! Köszönjük segítségüket!

A kérdéseket megtalálják és kitölthetik a QR-kód alatti
linken is:

Kórházlelkeszek elérhetőségei:

Szombathely - Bodorkós Imre
+36 30 619 5474

Zalaegerszeg - Horváth István Sándor
+36 30 211 9359

Martinus
www.martinus.hu
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Főszerkesztő: Molnár Péter • **Szerkesztők:** Fábíán Tamás, Hajdu-Nagy Dóra, Hoós Norbert
Sándorné, Kótáné Koltay Veronika, Dr. Kürnyek Róbert, Molnár Péter, Rónainé Magyar
Krisztina, Sárközi Violetta

Kiadó: Martinus Könyv-és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.)

Telefon: 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu

Felelős kiadó: Dr. Perger Gyula

Nyomdai kivitelezés: Yeloprint Kft. • ISSN 2060-145X

Az újságban megtalálható cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.